

בתאריך: 27/07/2011

בית דין אזורי לעבודה חיפה

ע"ב 4385-07

בפני: 1. כב' השופט/ת דלית גילה

תובעים: 1. ניקולאי נוי טבך

- נגד -

נתבעים: 1. אוניברסיטת חיפה

ב"כ תובעים: 1. עו"ד איתמר בן-גוזי

ב"כ נתבעים: 1. עו"ד טל עינת בן-אריה

## פסק-דין

### פתיח

1. עניינה של תובענה זו בשאלה - האם חל על התובע הסכם קיבוצי, מיום **20.7.2000**, בדבר תנאי השכר של חברי הסגל האקדמי הזוטר באוניברסיטת חיפה (להלן: **ההסכם הקיבוצי**), כטענתו, אם לאו, כטענת אוניברסיטת חיפה (להלן: **האוניברסיטה**); וכפועל יוצא מההכרעה בסוגיה זו - האם מגיעים לתובע הפרשי תשלומים שונים, אותם תבע, בגין תקופת העסקתו באוניברסיטה.

2. נקדים ונאמר, כי לאחר ששמענו את הצדדים ובחנו את כל החומר שהוגש לנו, דעתנו היא, כי מחד - צודק התובע, שבעת העסקתו כעוזר מחקר היה צריך להחיל עליו את ההסכם הקיבוצי, ברם, מאידך - ההוראות התקפות לגביו אינן אלה עליהן הסתמך בחישוביו, הואיל והוא פעל לפי נספח **2א'** של ההסכם הקיבוצי, החל על עוזרי מחקר שהועסקו מהתקציב הרגיל של האוניברסיטה, בעוד שהמחקר בו הועסק היה מחקר בתקציב ממומן, שאינו הרגיל, עליו חלות הוראות נספח **2ב'** של ההסכם הקיבוצי; משמעות ההבדל תתברר כשנדון בתביעות הכספיות.

3. העובדות הרלבנטיות, ברובן, אינן שנויות במחלוקת. הן יובאו להלן, יחד עם טיעוני הצדדים, ולאחריהן נכריע בסוגיות שהונחו לפתחנו, כסדרן.

### עובדות וטענות הצדדים

4. התובע, מר ניקולאי נוי טבך (להלן: **התובע**), הועסק באוניברסיטה כעוזר מחקר, מיום **1.6.05** ועד פיטוריו ביום **10.8.08** [תצהיר התובע - **1/ת**, ס' 3; תצהירו של מר שרון לינק, מנהל רשות המחקר באוניברסיטה - **2/נ**, ס' 3, והנחיות להעסקת "עוזרי מחקר", במסגרת נספח **א'**, שם].

5. בעיקרה של התקופה הנ"ל, למעט בשנה האחרונה, היה התובע סטודנט לתואר שני באוניברסיטה.

6. התובע הועסק תחת פיקוחו של ד"ר אריה פרליגר, במרכז לחקר הביטחון הלאומי, ועבודתו כללה ביצוע של מטלות אקדמיות באופיין (איסוף חומרים אקדמיים, איסוף נתונים לצורך בניית מאגרי מידע וכד'), במסגרת פרויקטים מחקריים בתחום הטרור [מכתבו של ד"ר פרליגר, מיום 19.7.07; צורף לתצהירו של פרופ' גבריאל בן-דור - נ/4, כנספח א'].

7. מרכז המחקר הנ"ל התנהל על בסיס תקציבי מחקר, שאינם חלק מתקציבה הרגיל של האוניברסיטה - בין תקציבים סגורים, המיועדים למחקר ומוענקים ע"י מקורות מימון חיצוניים, ובין תקציבים פנים-אוניברסיטאיים, שאינם חלק מתקציבה הרגיל של האוניברסיטה [נ/4, ס' 3].

8. במשך כל תקופת העסקתו קיבל התובע את שכרו לפי שעות, בהתאם לשעות עבודתו בפועל, אשר השתנו מחודש לחודש, ובמהלך התקופה אף היו חודשים בהם לא עבד כלל, במשך כל החודש [עדות התובע, בחקירתו הנגדית - עמ' 2, ש' 5-7].

9. בהתאם לפרקטיקה שנהגה באוניברסיטה משך שנים רבות, כל חוקר שקל כיצד להעסיק את עוזרי המחקר שלו - האם "במיני אקדמי" או כ"עובד ארעי לפי שעות", החלטה שהושפעה מכמה גורמים, בהתאם לצרכי המחקר, ובכפוף להנחיות אגף משאבי אנוש ורשות המחקר באוניברסיטה [נ/4, ס' 5-8; נ/2, ס' 3-6 וראו ההנחיות עצמן - בנספח א', שם].

10. כל העובדים שהועסקו בתקופה הרלבנטית במחקר, במרכז לחקר הביטחון הלאומי, הנ"ל, הועסקו כעובדים ארעיים לפי שעות [נ/4, ס' 10].

11. בתקופה הרלבנטית להעסקת התובע היה בתוקף ההסכם הקיבוצי, אשר לפי האמור בסעיף 2 שלו חל על חברי הסגל האקדמי הזוטר באוניברסיטה, ובהם גם "עוזרי מחקר" [ראו: ההסכם הקיבוצי - ת/1, נספח א'].

12. בסעיף 3 להסכם הקיבוצי נקבע, כי:

"(א) העסקת תלמידים לתואר שני כעוזרי הוראה ועוזרי מחקר תהיה על-פי סדרי העסקה של עוזרי הוראה ועוזרי מחקר הרצ"ב כנספחים 1 ו-2 להסכם זה.

...

(ג) שכרם של עוזרי הוראה ומחקר יהיה כמפורט בטבלת השכר של ות"ת ... "

13. נספח 1 להסכם הקיבוצי מסדיר העסקת "עוזרי-הוראה" והעסקתם של "עוזרי-מחקר" קבועה בנספחי 2 שלו. בכל אחד מהנספחים 2א' ו-2ב' להסכם הקיבוצי, יש סעיף ראשון, כללי, הקובע:

"כישורים, הליכי מינוי והתפקידים של עוזרי מחקר נקבעים על-ידי הגופים האקדמיים של האוניברסיטה, ועל-פי שיקול דעתם בלבד."

לאחריו בא סעיף 1, שכותרתו "תנאי העסקה", בשני הנספחים, ותוכנו:

א. שכר

שכר של עוזר מחקר הוא 60% מ-18/22 של משכורת משולבת של אסיסטנט א.

ב. משך העסקה

משך המינוי בשנת לימודים של עוזר מחקר יהיה על-פי צרכי המחקר. ... "

אולם, בשום מקום בהסכם הקיבוצי, אין הגדרה של "עוזר מחקר" ואין אבחנה בין העסקת "עוזר מחקר על פי מינוי אקדמי", לבין העסקת "עוזר מחקר לפי שעות", אותה מבקשת האוניברסיטה לאמץ, לשם הקביעה, כי ההסכם הקיבוצי לא חל על העסקת התובע.

14. האבחנה האמורה מופיעה רק בהנחיות פנימיות, לעניין ניהול תקציבי מחקר, הכוללות גם הנחיות בדבר העסקת "עוזרי מחקר", אותם ניתן להעסיק - לפי הכתוב שם - בשלושה אופנים, שהם: "שכר לפי שעה", "שכר גלובלי" או "שכר לפי מינוי" [נ/1 - נספח א'].

15. לטענת האוניברסיטה, הצדדים ליחסי העבודה קיבוציים נתנו דעתם לסוגיה נשוא כתב התביעה ולאחר דיונים שהתנהלו, בין השאר, בעניין זה, נחתם, ביום 21.3.07, סיכום דיונים, בין הנהלת האוניברסיטה לבין ארגון הסגל האקדמי הזוטר באוניברסיטה, ובו מצויות גם הסכמות לעניין האפשרות של העסקת עוזרי מחקר "לפי שעות" [נ/1, נספח ב' - סעיפים 39-35, שם (להלן: **סיכום הדיונים**)]. לסיכום הדיונים צורף מסמך הבנות, מאותו מועד (סיכום הדיונים - העמוד המקדים), אשר בו נקבע:

"סיכום הדיונים המצ"ב מהווה מסמך עקרונות בלבד.

יודגש, כי הנוסח שיחייב את הצדדים באופן משפטי יהיה ההסכם הקיבוצי החדש (להלן: ההסכם), שיחתם לאור עקרונות אלה תוך מספר ימים. ...

למען הסר ספק אם הצדדים לא יגיעו לידי הסכם עד סוף תשס"ז, סיכום הדיונים בטל והמצב חוזר לקדמותו ערב חתימת מכתב זה"

16. האוניברסיטה טוענת, כי פעלו על-פי סיכום הדיונים עד 30.9.08 [נ/1, ס' 10].

17. ביום 14.12.08, נחתם הסכם קיבוצי חדש בין המוסדות להשכלה גבוהה בישראל, לרבות האוניברסיטה, לבין ארגון הסגל האקדמי הזוטר במוסדות להשכלה גבוהה בישראל, אשר קבע תנאי העסקה חדשים, רטרואקטיבית מיום 1.10.08 [נ/1, נספח ג']. הסכם זה אינו חל על הצדדים שלפנינו, שיחסיהם הסתיימו לפני תחילתו, מה גם, שלא נגע כלל בנושא "עוזרי מחקר". בנספח להסכם החדש, שיוחד לאוניברסיטה, נכתב במפורש [בסעיף א', שם]:

"... האוניברסיטה הודיעה כי עד לחתימה מלאה של ההסכם הארצי היא תפעל לפי ההסכם הקיבוצי שהיה ערב החתימה על סיכום הדברים בין אוניברסיטת חיפה לארגון הסגל הזוטר מתאריך ה-21 למרץ 2007 (להלן הסכם 2007), ויישאו בתוקפם כל ההסכמות וההסדרים הנוספים בין הצדדים, למעט סיכום הדברים מתאריך ה-21 למרץ 2007. ..."

18. טענתה המרכזית של האוניברסיטה היא, כי הינה סוברנית להחליט, על פי שיקולים אקדמיים ותקציביים רלבנטיים, למי מבין עובדיה יוענק מינוי אקדמי, שמכוחו ישתייך לסגל האקדמי של האוניברסיטה ויחול עליו ההסכם הקיבוצי, ובהתאם לכך - מאחר שאין חולק, כי לתובע לא היה "מינוי אקדמי", אזי, ניתן היה להעסיקו "כעובד ארעי לפי שעות", למרות שתפקד כעוזר מחקר.

19. לטענת התובע - מעצם העובדה שהועסק כעוזר מחקר, ללא כל הסכם אישי, היה צריך להחיל עליו את הוראות ההסכם הקיבוצי.

## דיון והכרעה

### תחולת ההסכם הקיבוצי

20. כפי שכבר אמרנו, לא מצאנו הצדקה לאי החלת הוראות ההסכם הקיבוצי על העסקת התובע. בכל הכבוד לאוניברסיטה, דומה, כי הינה מערבת בין "שיקולים אקדמיים" לבין "שיקולים תקציביים", ואין השניים זהים.

21. אין חולק, על החופש האקדמי המוקנה לאוניברסיטה, בהתאם להוראותיו של סעיף 15 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, תשי"ח-1951 (להלן: **חוק המל"ג**), שזו לשונו:

"מוסד מוכר הוא בן חורין לכלכל עניניו האקדמיים והמינהליים, במסגרת תקציבו, כטוב בעיניו.

בסעיף זה, 'ענינים אקדמיים ומינהליים' - לרבות קביעת תכנית מחקר והוראה, מינוי רשויות המוסד, מינוי מורים והעלאתם בדרגה, קביעת שיטת הוראה ולימוד, וכל פעולה מדעית, חינוכית או משקית אחרת."

22. העובדה, שחוק המל"ג מקנה לאוניברסיטה, כמוסד אקדמי, חירויות שונות ובהן חופש

מוחלט בניהול תקציבה, הן בהיבט האקדמי והן בהיבט המינהלי, לרבות בחירת תחומי ההוראה והמחקר בהם תעסוק ותכניהם, אינה מקנה לאוניברסיטה חירות להבחין באופן תשלום שכרם ותנאי עבודתם של עוזרי מחקר שונים אצלה, אשר תנאי העסקתם הוסכמו בהסכם הקיבוצי - אם אבחנה שכזו לא מופיעה בהוראות ההסכם הקיבוצי עצמו או בנספחיו.

23. כפי שכבר נאמר, האבחנה המופיעה בנהלי האוניברסיטה בין אופני העסקת עוזרי המחקר - לפי שעה, לפי שכר גלובלי או לפי מינוי - אינה מוצאת את ביטויה בהסכם הקיבוצי. זה מבחין רק בין "עוזרי הוראה", שסדרי העסקתם בנספח 1 של ההסכם הקיבוצי, לבין "עוזרי מחקר", אשר בעניין סדרי העסקתם עוסקים נספחי 2 של ההסכם הקיבוצי; כאשר נספח 2א' עניינו - "סדרי העסקה של עוזרי-מחקר בתקציב הרגיל", ואילו נספח 2ב' עניינו - "סדרי העסקה של עוזרי-מחקר בתקציבי מחקר ותקציבים ממומנים". העובדה, כי הכישורים, הליכי המינוי והתפקידים של עוזרי המחקר נקבעים ע"י הגופים האקדמיים של האוניברסיטה, ועל פי שיקול דעתם, בלבד, כאמור בפתיח של כל אחד מהנספחים הנ"ל של ההסכם הקיבוצי - אינה כוללת בחובה את האבחנה שהאוניברסיטה מבקשת להוסיף, בדיעבד, לפיה - מי שלא מקבל "מינוי אקדמי" כעוזר מחקר, איננו בגדר "עוזר מחקר" לצורך ההסכם הקיבוצי. על מנת שאבחנה כזו תתקבל, היה עליה להירשם באלה המילים בהסכם הקיבוצי, וכזאת אין בהסכם האמור; נהפוך הוא - לפי נוסח נספחי 2 של ההסכם הקיבוצי עולה, כי מיום חתימתו אין להעסיק עוזרי מחקר אלא בהתאם למינוי ולפי שכר הנגזר ממשכורתו המשולבת של אסיסטנט ברמה א'.

24. היה על האוניברסיטה להתאים את נהליה למוסכם בהסכם הקיבוצי ולהנחות את עורכי המחקר להעסיק "עוזרי מחקר" רק בהתאם למוסכם בו. ככל שעורך מחקר היה מעוניין בהעסקה בהיקף שעות קטן, היה עליו להסכים עם אותו עוזר מחקר על חלקיות משרה מתאימה, בהתחשב בקביעה בהסכם הקיבוצי, כי - "משרה מלאה של עוזר מחקר היא 18 שעות עבודה בשבוע במסגרת התפקידים המותרים לעוזרי מחקר, והנקבעים על-ידי הגופים האקדמיים." [נספחי 2 להסכם הקיבוצי, ס' 1(ג)1] בכל אחד מהנספחים; זאת, בהתחשב גם במגבלה הקבועה, באשר להיקף העסקה של עוזר מחקר, שיועסק בהיקף של עד משרה אחת, למעט במקרים חריגים ובאישור הרקטור [ס' 1(ג)2] לנספחים הנ"ל].

25. מעצם העובדה, שהתנהלו משאים ומתנים שונים, בין האוניברסיטה לבין ארגון הסגל הזוטר שלה, בנושא האבחנה בין העסקת עוזרי מחקר "לפי מינוי" להעסקת עוזרי מחקר "לפי שעות", אין להסיק אלא זאת, שכל עוד לא נחתם הסכם קיבוצי נוסף, או הסדר קיבוצי אחר, המבחין בין השניים - מפורשות - אזי, חלות על כל מי שממלא מטלה של עוזר מחקר הוראות ההסכם הקיבוצי, בהן אין הבדל, מסוג זה, בין עוזרי המחקר השונים.

26. ראינו, כי כאשר מקור המימון רלבנטי לתנאי העסקה, אזי, הדברים רשומים במפורש בנספחים השונים של ההסכם הקיבוצי, והדבר בא לידי ביטוי גם בהבדלים בזכויות המוענקות לאותם עוזרי מחקר [ראו: סעיפי 2, על הסעיפים הקטנים בכל אחד מהם, בנספחי 2 הנ"ל]; לא כך הדבר באשר להעסקה לפי כתב מינוי אקדמי לעומת העסקה לפי שעות, אבחנה שלא מוצאת ביטוי בהסכם הקיבוצי.

27. על מנת שיהיה הבדל בתנאי העסקה, בין עוזר מחקר שקיבל "מינוי אקדמי", ככזה, לבין "עוזר מחקר" ללא מינוי - אותו מבקשים להעסיק רק לפי שכר שעה ובמנתק מתנאי ההסכם הקיבוצי - היינו אמורים למצוא בהסכם הקיבוצי עצמו, הוראה מפורשת, האומרת, כי הוא יחול רק על עוזרי מחקר אשר קיבלו כתב מינוי אקדמי, לפי שיקול דעת האוניברסיטה, וכן קיומה של אפשרות העסקה אחרת, היינו - לפי שעות, ומה התמורה במקרה כזה. כאשר אין אבחנה שכזו בהוראות ההסכם הקיבוצי, וכאשר אין חולק, כי התובע מונה, למעשה, כעוזר מחקר במסגרת עבודתו במרכז לחקר הביטחון הלאומי באוניברסיטה - המסקנה המתבקשת היא, כי היה צריך להחיל עליו את הוראות ההסכם הקיבוצי, בהתאם לנספח הרלבנטי לתקציב מכוחו הועסק.

28. מוכנים אנו לקבל, כי אין די בעצם העובדה, שהתובע קיבל תלושי שכר מהאוניברסיטה, כדי לקבוע, שהוא הועסק במחקר מתקציבה הרגיל, ועל כן יש להחיל עליו את נספח 2א' להסכם הקיבוצי - כטענתו - ומהימנות בעינינו עדויות אנשי האוניברסיטה, כי המחקר בו נעזרו בעבודת התובע, היה במימון שאינו מהתקציב הרגיל של האוניברסיטה [נ/4, ס' 3; נ/2, ס' 2; עדות גב' דניאלה פינקלשטיין, מנהלת מחלקת שכר באוניברסיטה - עמ' 20, ש' 2-11]. יחד עם זאת, ההסכם הקיבוצי אפשר להעסיק עוזרי מחקר רק בהתאם לנספחי 2 שלו, ובהם,

כאמור, אין כל אבחנה בין עוזר מחקר "לפי מינוי", לבין עוזר מחקר "לפי שעה", אלא, האבחנה הינה בהתאם למקור התקציבי של המחקר, ותו לאו. המסקנה המתבקשת היא, כי העסקת עוזר משפטי שהתימרה להיות "לפי שעות" - בהתאם לנוהל הקיים באוניברסיטה בקשר להעסקת עובדים אחרים, שאינם "עוזרי מחקר", דווקא, ולהבדיל מתנאי ההעסקה שהוסכמו בהסכם הקיבוצי - היא העסקה המנוגדת למוסכם בהסכם הקיבוצי.

29. מסקנה זו לא משתנה גם אם הצדדים ליחסי העבודה הקיבוציים הכירו, מאוחר יותר, בחיוניות של מתן אפשרות להעסקת עוזרי מחקר בהיקף משתנה; ובלשון סיכום הדיונים: "תתאפשר העסקתם של עוזרי מחקר שלא במינוי" [ס' 37, שם], כאשר מדובר על "העסקה של עוזרי מחקר לפי שעות..." [ס' 38, שם], אולם, מוסכם עוד, כי "האוניברסיטה תעודד את היחידות לשבץ בהעסקה לפי שעות במשימות מחקר עוזרי מחקר בעלי מינוי" [ס' 39, שם]. לתנאי העסקתם של כל עוזרי המחקר מתייחסים סעיפים 19-28 של סיכום הדיונים ואין ללמוד מהם, כי בהעסקה של עוזר מחקר "לפי שעות" יש בסיס שכר אחר מהמפורט בטבלאות ות"ת.

30. מסכימים אנו, כי עורכי מחקר אמורים להביא בחשבון את עלות העסקת עוזרי המחקר, בבואם לתכנן את המחקר, אך, אין בכך כדי לפתור את האוניברסיטה מתשלום ראוי, לפי המוסכם בהסכם הקיבוצי - אם עורכי המחקר לא ערכו את החישוב הנכון, בהתאם להסכם הקיבוצי, אלא, בהתאם להנחיות הפנימיות, שסטו מהמוסכם. למעשה, בעוד ההסכם הקיבוצי מבחין בין שני סוגים של עוזרי מחקר, בלבד, בהתאם למקור התקציבי של המחקר, הנה, בהנחיות הפנימיות של האוניברסיטה ביקשו לחלק את העסקת עוזרי המחקר לשלושה סוגים, משיקולי תקציב. אין הצדקה למהלך חד צדדי שכזה. על דף המידע הפנימי, בנושא תכנון וניהול תקציבי מחקר, בו מוצאים את החלוקה לשלושה אופנים של העסקת עוזרי מחקר - לא מצאנו תאריך תחולה, וייתכן, שהוא קדם בהרבה למועד חתימתו של ההסכם הקיבוצי; המצהיר לינק הצהיר, כי הנחיות שכאלה מתפרסמות בכל שנה [2/1, ס' 3]. בין אם הוצגו לנו הנחיות מתקופה הקודמת להסכם הקיבוצי ובין אם האוניברסיטה לא עדכנה את הנחיותיה, לאחר חתימתו - הוראות ההסכם הקיבוצי גוברות על כל הנחיה פנימית, המתיימרת להוסיף קבוצת חלוקה של זכויות עוזרי המחקר, שלא הוסכמה בהסכם הקיבוצי.

31. גם "נוהל העסקה ארעית", אליו הפנתה האוניברסיטה בטענה, כי התובע הועסק לפיו [תצהירו של מר תמיר נוימן, ראש אגף משאבי אנוש באוניברסיטה - 1/1, ס' 7; ונספח א', שם], אינו יכול לעזור לאוניברסיטה, באשר הוא בתוקף מתאריך 2.3.04, כאשר ההסכם הקיבוצי הינו מיום 20.7.2000, בתחולה רטרואקטיבית מיום 1.10.99 [ראו: ס' 11 להסכם], ומובן, כי כאשר בהסכם הקיבוצי מדובר על שני אופני העסקה של עוזרי מחקר, בלבד - בהתאם למקור התקציבי של המחקר - אין האוניברסיטה רשאית לשנות מהוראות ההסכם ולהוסיף אופן העסקה נוסף, שאין לו זכר בהסכם הקיבוצי, אף אם נהגו כך משך שנים רבות קודם לכן.

32. ספק אם ניתן היה לעקוף את המוסכם בהסכם הקיבוצי, לו היה נחתם עם התובע הסכם אישי ובו היו מפורטים תנאי העסקה השונים מהאמור בהסכם הקיבוצי, קרי - היה מובהר, כי הוא מועסק לפי שעות ובהתאם לנוהל של "עובד ארעי", על אף שהוא מועסק כעוזר מחקר (תוך הנמקה להחרגה), ברם, הסכם כזה לא הוצג לנו ואף לא נטען, שנחתם הסכם אישי מיוחד עם התובע, בו הוא מאובחן כעוזר מחקר שההסכם הקיבוצי לא חל עליו. בהעדר החרגה שכזו, אנו סבורים, כי לא היה מקום למנוע מהתובע את תנאי ההסכם הקיבוצי. מעצם העובדה, שהתובע ביקש מד"ר פרליגר לשנות את סטאטוס התעסוקה שלו מ"עובד ארעי" לעוזר מחקר בתקן ונענה בשלילה, בהנמקה של ד"ר פרליגר, שכתב - "לאחר שבדקתי והוברר לי כי כל הסטודנטים העובדים במרכז הינם תחת סטאטוס של 'עובד ארעי' וכי אין אף אדם במרכז המועסק בתקן של 'עוזר מחקר', הסברתי לו כי לא אוכל להצדיק את אפלייתו לטובה" - אין להסיק, שאי השינוי היה תקין. כפי שהסברנו, משההסכם הקיבוצי לא איבחן בין העסקה לפי "מינוי" או "תקן" לבין העסקה "לפי שעות", אין בעובדה שכך נהגו עם סטודנטים נוספים, כדי להצדיק את התופעה.

33. עובדה שאין עליה מחלוקת היא, כפי שצינו, כי בין האוניברסיטה לבין ארגון הסגל הזוטר שלה נוהל משא ומתן בדבר האפשרות להעסיק עוזרי מחקר שלא לפי מינוי, אלא, לפי שעות, כאמור בסיכום הדיונים. מכך ניתן להסיק, כי לפני סיכום הדיונים לא ניתן היה להעסיק עוזר מחקר לפי שעות, שהרי, לו ניתן היה להעסיק עוזרי מחקר לאחר חתימת ההסכם הקיבוצי גם לפי שעות - לא היה צריך לנהל משא ומתן על האפשרות הזו.

34. גם אם נקבל, שהאוניברסיטה נהגה בקשר לעובדי מחקר לפי סיכום הדיונים, מיום

חתימתו - **21.3.07** - ועד ההצהרה על ביטולו, ביום **30.9.08**, וחזרה להסכם הקיבוצי שהיה ערב חתימתו, היינו, "הסכם 2000", כפי שהוגדר בנספח להסכם הקיבוצי החדש, משנת **2008** - קר, ההסכם הקיבוצי נשוא פסק-דין זה - יש לזכור, כי התובע החל להיות מועסק כעוזר מחקר קודם להסכמות שהושגו בסיכום הדיונים. במועד תחילת העסקתו של התובע כעוזר מחקר באוניברסיטה - **1.6.05** - כבר היה בתוקף ההסכם הקיבוצי, אשר לא מאפשר העסקת עוזר מחקר "כעובד ארעי לפי שעות", אלא, רק בהתאם לאמור בנספחי **2** שלו - המתחשבים במקור התקציבי של מי שמתמנה כעוזר מחקר, בהתאם לשיקולים אקדמיים. למרות שאנו מקבלים, שהחוקרים באוניברסיטה רשאים לקבוע, לפי שיקול דעתם האקדמי, את מי הם רוצים לקבל כעוזר מחקר ואיזה מטלות להטיל עליו, הרי, הם אינם רשאים לקבוע לאותם סטודנטים לתואר שני, שהם רוצים להעסיק כעוזרי מחקר בהיקף קטן, תמורה השונה מהתמורה המוסכמת בהסכם הקיבוצי - אשר בכל אחד מנספחי **ב'** שלו, אין חישוב של התמורה לפי שעות, בתעריף של "עובד ארעי", כי אם רק באחוזים משכרו של אסיסטנט לפי טבלאות ות"ת.

35. לטעמנו, שגתה האוניברסיטה כאשר הנחתה את חוקריה, כי הם רשאים להעסיק "עוזרי מחקר" באופן השונה מהמוסכם בהסכם הקיבוצי, החל מיום חתימתו ואילך. גם אם נקבל שהיתה הסכמה עם הארגון היציג של עוזרי המחקר, המהווים חלק מהסגל האקדמי הזוטר, להתקשר עם סטודנטים לתואר שני כעוזרי מחקר "לפי שעות", החל ממועד סיכום הדיונים - **21.3.07** - הנה, העסקת התובע החלה קודם לכן. על כן, היו אמורים לנהוג עמו לפי הוראות ההסכם הקיבוצי ולא אחרת. אין בסיכום הדיונים הסכמה לשנות - בדיעבד - את אופן ההתקשרות עם מי שההסכם הקיבוצי צריך לחול עליו. לכן, גם בהנחה שסיכום הדיונים אפשר לאוניברסיטה, בחלוון זמן מוגדר, להתקשר עם מאן דהוא בהסכם להעסקתו כעוזר מחקר בהעסקה לפי שעות, עדיין, אין משמעות הדבר ששכר השעה של אותו עוזר מחקר אמור להיות שונה מהנגזרת של שכר השעה לפי המוסכם בהסכם הקיבוצי בדבר משכורתם של עוזרי המחקר, בהתאמה לאחוזים משכרו של אסיסטנט רמה א', בשיעור המוסכם שם. על אחת כמה וכמה, אין משמעות הדבר, שמי שהיו אמורים לנהוג עמו לפי ההסכם הקיבוצי, ולהעסיקו כעובד מחקר בהיקף משרה כמוסכם שם, כמו התובע, ניתן לשנות את תנאי העסקתו, תוך כדי העסקתו. מכאן, שגם מטעם זה לא ניתן לקבל שהאוניברסיטה לא החילה על התובע את הוראות ההסכם הקיבוצי.

36. אשר על כן - מסקנתנו היא, כי ההסכם הקיבוצי חל על התובע מהרגע בו החל להיות מועסק כעוזר מחקר והאבחנה היחידה שניתן היה לעשות, בקשר לתשלום שכרו וזכויותיו הכספיות, נבעה מהשאלה, האם הועסק מכוח התקציב הרגיל, אם לאו. בשאלה אחרונה זו קיבלנו את עמדת האוניברסיטה, כי העסקת התובע כעוזר מחקר היתה שלא מתקציבה הרגיל, ועל כן - **אנו קובעים, כי היה צריך להחיל על התובע את הוראות נספח ב' של ההסכם הקיבוצי, ולא את הוראות נספח א', כפי שתבע.** נפנה, אפוא, לבחינת הזכויות הכספיות שנתבעו.

### זכויות כספיות

37. לאור קביעתנו הנ"ל, ברי, שכל חישובי התובע, שהסתמכו על טענתו לתחולת נספח **א'** להסכם הקיבוצי על יחסיו עם האוניברסיטה, אינם יכולים להתקבל, ככאלה. משכך, נבחן, האם מגיע לו תשלום, של אחד הרכיבים אותם תבע, גם בהתאם להוראות נספח **ב'** של ההסכם הקיבוצי.

38. מקבלים אנו את טענת האוניברסיטה, כי יש לחשב את שכרם של עוזרי המחקר, כמפורט בטבלת השכר של ות"ת, כפי שתעודכן מעת לעת, כנגזר מהסכמי הסגל הבכיר לפי נוסחה [ס' 3(ג) להסכם הקיבוצי]. על כן, אין מקום להיזקק לחישובי התובע, גם מן הטעם, שבנוסף לכך שחישוב את זכויותיו בהתאם לנספח שגוי של ההסכם הקיבוצי עצמו, ערך את חישוביו בהתאם לטבלה של "תלמידי מחקר" על אף שהיה רק בגדר "עוזר מחקר" [ראו: ס' 50 לסיכומי].

39. לאור האמור, אנו מעדיפים את החישובים ההיפותטיים שנערכו על ידי גב' פינקלשטיין, בהתאם לשיעור המשרה המשתנה של התובע, על בסיס השעות שעבד בפועל, בהתאמה לשכרו החודשי של עוזר מחקר במיניו במשרה מלאה - כאמור בנספח **ג'** של תצהירה. לא נעלם מאיתנו, כי לשם העסקת עוזר מחקר בהיקף העולה על משרה מלאה אחת היה צורך באישור של הרקטור, וכזאת לא ניתן בעניינו של התובע, משום שלא התייחסו אליו כאל עוזר

מחקר שההסכם הקיבוצי מחייב לגביו, ברם, מאחר שכן עבד, בפועל, בשעות העולות, לעיתים, על היקף של משרה אחת, כאמור - אנו מוצאים, שחובתה של האוניברסיטה לתגמלו בהתאם. לאור המצטרב - **אנו פוסקים לתובע הפרשי שכר בסך 77,880 ש"ח** (בעיגול).

40. ההפרשים שחישבה גב' פינקלשטיין, בסכום הנקוב לעיל - כוללים גם את "התוספת האקדמית" [ נ/3, נספח ג']; לפיכך, אין לפסוק אותה כרכיב נפרד, כפי שנקבע. איננו מקבלים את טענת התובע, כי תעריף השכר לפיו ערכה גב' פינקלשטיין את הטבלאות היה מעודכן לחודש 6/06. גב' פינקלשטיין העידה, כי תעריף עוזרי המחקר נגזר משכר המינימום, ועיון בטבלה שצורפה כנספח ג' לתצהירה מעלה, כי סכום זה עודכן מדי חודש בחודשו לכל תקופת העבודה, החל מחודש 6/05, בו עמד הסכום הכולל, עם הוותק, על סך 3,404 ש"ח, ועד חודש 8/08, בו עמד הסכום האמור על סך 3,965 ש"ח (בעיגול הסכומים שלאחר הנקודה).

41. יצוין, כי כאמור בתצהירה של גב' פינקלשטיין - בחישוביה התייחסה להיקף השעות בפועל שעבד התובע, מדי חודש, כאל היקף העסקה יחסי לעומת בסיס העסקה של "עוזר מחקר במינוי", ולפיו - משרה מלאה כוללת 18 שעות שבועיות [ נ/3, ס' 6]. להיקף העסקה שכזה מסכים גם התובע [ס' 50 לסיכומיו]. אשר על כן, יש להביא בחשבון את החישוב היחסי גם כאשר נבחן את רכיבי התביעה הנוספים, להלן.

42. גמול שעות נוספות - התובע ערך חישובים עבור מכסת שעות "מעבר ל-77 שעות בחודש המהווים משרה מלאה" [ס' 57 לסיכומיו]. הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 אינן מכירות במכסת שעות עבודה חודשית והמונח "שעות נוספות" מיוחד בחוק זה למספר השעות אותן עובדים מעבר למכסה יומית או שבועית [ראו: ההגדרה בסעיף 1 לחוק]; התובע אף לא הצהיר על מתכונת עבודה קבועה, אשר היתה מאפשרת לנו לערוך אומדנה כלשהי של היקף שעות עבודה אותן עבד, מעבר למכסה יומית או שבועית, כקבוע בחוק. משכך - **התובע לא הוכיח את תביעתו, ברכיב זה, ודינה להידחות.**

43. לעניין פטור משכר לימוד, קופת גמל וקרן השתלמות - התובע תבע שלושה רכיבים אלה, בהתבסס על הוראות נספח א'2 להסכם הקיבוצי. מאחר שקבענו, כי היה צריך להחיל עליו את הוראות נספח ב'2 של ההסכם הקיבוצי, העוסק במחקרים מתקציבים ממומנים, הרי, שהסעיף הרלבנטי לנושאים אלה, הוא סעיף 2 לנספח האמור, הקובע בעניין "זכויות", כדלקמן:

"עוזרי מחקר המועסקים בתקציבי מחקר ותקציבים ממומנים יוכלו ליהנות מפטור משכר לימוד ו/או קרן השתלמות ו/או קופת גמל רק בהסכמת החוקר הראשי/מנהל המחקר ובאם ימצא מקור תקציבי למימון הוצאה בשנה נדונה."

44. משלא הציג התובע הסכמה להחיל עליו את הפטור האמור, או תקציב למימון קרן השתלמות או קופת גמל עבורו, יש לקבל את הצהרת פרופ' בן-דור, מי שהיה החוקר הראשי במחקר שהתנהל בתחום הטרור, במסגרת המרכז לחקר הביטחון הלאומי באוניברסיטה, בו שימש התובע כעוזר מחקר של ד"ר פרליגר, כי הוא לא נתן לתובע אישור ליהנות מפטור משכר לימוד ו/או מזכויות בקרן השתלמות ו/או בקופת גמל [ נ/4, ס' 12; עדותו - עמ' 27, ש' 11-4; ועדות התובע - עמ' 5, ש' 21-29]. לפיכך, **תביעת התובע בקשר לשלושה רכיבים אלה - נדחית.**

45. פיצוי בגין המלחמה - התובע טוען, כי לא קיבל שום פיצוי בשל כך שלא יכול היה להגיע לעבודה במהלך מלחמת לבנון השנייה ( יולי-אוגוסט 2006), והוא מבקש פיצוי בהתאם לממוצע שעות עבודתו בחודשים הקודמים לכך, אותו העמיד על סך 100 שעות [ ת/1, ס' 28-27].

התובע לא הצליח לשכנע, כי לא עבד לחלוטין בתקופת המלחמה, או שעבד מספר שעות נמוך, משמעותית, לעומת חודשים קודמים. בנקודה זו, עדיפים בעינינו ההסברים שניתנו בתצהירים מטעם האוניברסיטה - של מר נוימן וגב' פינקלשטיין - מהם עולה, כי בתקופת המלחמה, היינו - בתאריכים 12.7.06 עד 14.8.06 - עבד התובע 92 שעות, לעומת ממוצע של כ- 50 שעות בחודשים ינואר עד יוני 2006 [ נ/3, נספח א'; עדותו - עמ' 21, ש' 24-29; נ/2, ס' 16; עדות נוימן - עמ' 16, ש' 17 - עד עמ' 17, ש' 11]. גם אם ניקח בחשבון את יתר הנתונים בטבלה שצורפה כנספח א' לתצהירה של גב' פינקלשטיין, לפיהם - יש חודש בו עבד התובע רק 12 שעות [ 7/06], רואים בטבלה, כי התובע עבד שעות ארוכות יותר בחודשים שלאחר מכן, לרבות 8/06, מעבר לממוצע החודשי, ויש מקום להנחה, כי השלים בכך כל מה

שנמנע ממנו, אם נמנע, בתקופת המלחמה. יש לזכור, כי התובע הודה, שהיו חודשים בהם לא עבד במהלך כל החודש. כך או אחרת, התובע לא הוכיח, כי מנעו ממנו לעבוד בתקופת המלחמה, או כי באותה תקופה היה אמור לעבוד מכסת שעות כלשהי; על כן - **דין תביעתו, ברכיב זה, להידחות.**

46. הפרשים עבור תגמולי מילואים - התובע טען, כי ביצע במהלך עבודתו סה"כ 50 ימי מילואים ותבע הפרשים לתשלום בין השכר לפיו חושב תגמול ימי המילואים, לבין השכר שהיה עליו לקבל באותה תקופה [ **ת/1**, ס' 29-31]. התובע לא צירף לתצהירו אסמכתאות לימי המילואים הנ"ל ובחקירתו אישר, כי אין בידו צוי-מילואים לימים האמורים [ע' 7, ש' 30 - ע' 8, ש' 1], אך, הוא צירף במהלך חקירתו הנגדית, אישור על תקופת שמ"פ לתקופה **1.1.05 - 1.8.07** [ **ת/2**]. יחד עם זאת, אין מקום לקבוע, שהתובע קיבל תגמולי מילואים בחסר, דווקא, שכן, לו היה התובע מועסק מלכתחילה לפי תנאי ההסכם הקיבוצי, ייתכן שכל מכסת שעות עבודתו היתה משתנה, כפי שהסבירה גב' פינקלשטיין [ע' 22, ש' 17-21]. בנסיבות העניין, אנו סבורים, כי - **ראוי לדחות גם רכיב זה של התביעה.**

47. תשלום עבור חניה - התובע סבור, כי בהתאם להסכם הקיבוצי הוא היה אמור להיות פטור מתשלום עבור חניה, בהיותו עוזר מחקר, ולטענתו נאלץ לשלם סך של **1,200 ש"ח** בגין חניה, אותם הוא תובע להחזיר לו [ **ת/1**, ס' 32].

הסעיף הרלבנטי לעניין החזר הוצאה שכזו, הוא סעיף **3(ג)** בנספח **ב'2** של ההסכם הקיבוצי, הקובע כך:

"עוזר מחקר במינוי זכאי לתווית חניה במגרשי האוניברסיטה.

עוזר מחקר שהנו תלמיד האוניברסיטה חייב בתשלום עבור תווית החניה.

עוזר מחקר שאינו תלמיד לא יחויב בתשלום עבור תווית החניה."

לאור הוראות ההסכם הקיבוצי, ברור, שעל מנת שעוזר מחקר לא יחויב בתשלום עבור החניה, הוא אמור לא להיות "תלמיד האוניברסיטה".

48. מאחר שהתובע היה תלמיד לתואר שני באוניברסיטה ברוב תקופת העסקתו כעוזר מחקר, עולה, כי היה חייב, בעת עבודתו, בתשלום עבור תווית החניה, גם אם היו מחילים עליו אז את הוראות ההסכם הקיבוצי. בהתאם לתצהירו של נוימן - תשלום עבור חניה, לעובד שאינו תלמיד האוניברסיטה, עמד על סך **400 ש"ח** לשנ"הל תשס"ח, ובהתאם להצהרתו - "מאחר והתובע לא היה תלמיד בתקופה שמיום 16.11.07 ועד יום 10.8.08, מדובר, לכל היותר, על זכאות לתשלום בסכום זה" [ **נ/1**, ס' 17 ונספח ז', שם]. אין משקל לעובדה, שהתובע לא תמך את הצהרתו בדבר הוצאה הנ"ל באסמכת, שכן, אנו מאמינים לו, שנאלץ להוציא הוצאות חניה. הסכום בו נקב - **1,200 ש"ח**, עבור שלוש שנים - מתיישב עם הסכום בו נקב נוימן, כמחירה של תווית חניה, לשנת לימודים אחת. נוכח זאת, אנו קובעים, כי - **על האוניברסיטה להחזיר לתובע את דמי תווית החניה, עבור שנת הלימודים האחרונה בה הועסק באוניברסיטה, בסך 400 ש"ח.**

49. חופשה שנתית - התובע תבע הפרש תשלום בגין ימי חופשה לפי משרה מלאה, לכל תקופת עבודתו, בהתאם לתעריף יום עבודה שקבע לעצמו, בהתאם לשכר "תלמיד מחקר", כפי שהוסבר לעיל, תוך ניכוי הסכומים שקיבל בגין "חופשה שנתית. כפי שכבר ציינו, בסיס השכר בחישוביו של התובע היה שגוי, על כן, אין לקבל את החישובים שערך גם לעניין הפרשי חופשה שנתית, כפי שתבע. לטענת האוניברסיטה יש לקבוע, כי לו היה התובע עוזר מחקר, עליו חלות הוראות ההסכם הקיבוצי, הוא היה חייב לממש את מכסת החופשה שלו תוך כדי עבודתו ולא יכול היה להגיע למצב של פדיון חופשה. בזאת מבקשים לאמץ את דברי פינקלשטיין בעדותה [ע' 22, ש' 25-27], הנסמכים, להבנתנו, על הוראת סעיף **א'2** בנספח **ב'2** של ההסכם הקיבוצי, המעניק לעוזרי מחקר חופשת מנוחה שנתית של **14** ימי לוח, ומוסיף וקובע - "חופשה זו אינה ניתנת לצבירה ואינה ניתנת לפידיון, ועל עוזר המחקר לנצל במהלך תקופת המינוי."

50. גם אם כך היה צריך לנהוג, הרי, משעה שהאוניברסיטה לא התייחסה אל התובע כאל עוזר מחקר שההסכם הקיבוצי חל עליו, ולא חייבה אותו לנצל את מכסת החופשה שעמדה



לזכותו, באופן שוטף - לא מקובל עלינו, שבשל כך, בלבד, יימנע מהתובע מלקבל פדיון של ימי חופשה, שהיה אמור לקבל ולא ניתן לו לנצלם. ההוראות בדבר פדיון חופשה צבורה, שלא נוצלה, נמצאות בסעיף 13 לחוק חופשה שנתית, תשי"א-1951, הקובע - "חדל עובד לעבוד לפני שניתנה לו החופשה המגיעה לו עד ליום שבו חדל לעבוד, ישלם המעביד פדיון חופשה בסכום השווה לדמי החופשה שהיו משתלמים לעובד אילו יצא לחופשה ביום שבו חדל לעבוד." מכאן, שכל עוד לא ניצל התובע את מלוא מכסת החופשה שעמדה לרשותו כעוזר מחקר - ולא מטעמיו - יש מקום לחייב את האוניברסיטה לשלם לו "פדיון חופשה", עבור היתרה, עם הפסקת עבודתו. בנקודה זו, אין מנוס מעריכת חישוב, שהוא בין הסכום שתבע התובע, לבין היעדר החישוב מטעם האוניברסיטה.

51. הואיל והמועד לתשלום פדיון חופשה הוא מועד הפסקת העבודה, ובענייננו - **10.8.08** - וכתב התביעה המתוקן הוגש ביום **8.3.09** - לא חלה תקופת ההתיישנות המיוחדת, בת שלוש השנים, הקבועה בסעיף 31 לחוק; ומאחר שהתובע עבד סה"כ **3 שנים ו-3 חודשים**, מובן, כי ביום הפסקת העבודה, טרם התיישנה זכותו לפדיון מלוא החופשה הצבורה לשלוש השנים האחרונות והשנה השוטפת, בהתאם לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה [ע"ע (ארצי) 547/06 כהן - אנויה, 8.10.07 (במאגר ממוחשב)]; זאת, גם לו לא ניצל התובע מאומה ממכסת חופשתו הצבורה. על אחת כמה וכמה נכון הדבר, כאשר התובע קיבל תשלום חלקי עבור מכסת חופשה שנתית, אותו יהא צורך, כמובן, להפחית מפדיון החופשה עבור המכסה הכוללת האמורה. בנקודה זו - נקבל את חישובי התובע שנערכו לפי משרה מלאה, כאשר יש לשנות רק את בסיס השכר ותחת משכורת חודשית של תלמיד מחקר, כפי שעשה [ס' 50 לסיכומיו], ניקח את השכר של עוזר מחקר, לפי המשכורת שהיה התובע אמור לקבל בחודש העסקתו האחרון, **8/08**, בסך **3,965 ש"ח** - כעולה מהטבלה שצורפה לתצהירה של גב' פינקלשטיין [נ/3, נספח ג']. לכן, ערכו של יום עבודה יהיה בחלוקת הסכום החודשי ל- **186** שעות, כפול **8** שעות ליום. בהתאמה לענייננו - עומד תעריף יום החופשה, לצרכי החישוב, על סך **170.5 ש"ח**. כשמכפילים תעריף זה ב- **39** ימי חופשה שנתית, כנתבע, בהפחתת הסכום ששולם לתובע עבור חופשה - **1,715 ש"ח** [כאמור בס' **80** לסיכומיו], נותרה יתרה לתשלום, בגין חופשה, בסך **4,934.5 ש"ח**.

52. דמי הבראה - התובע תבע הפרשים ברכיב זה לפי משרה מלאה, מבלי להביא בחשבון שהיו חודשים בהם מספר השעות שעבד לא הגיע לכדי משרה מלאה של עוזר מחקר, בהתאם להסכם הקיבוצי, והוא אף אישר שהיו חודשים בהם לא עבד בכלל. מנגד, בחישובים ההיפותטיים שנערכו מטעם האוניברסיטה, כן הובא בחשבון היקף ההעסקה היחסי, בין אם נפל ממשרה מלאה, בחודש מסוים, ובין אם עלה עליה, בחודש אחר. אשר על כן, אנו מקבלים את החישובים האלטרנטיביים שחישבה האוניברסיטה [נ/3, ס' 8.4 ונספח ג', שם]; בהתאם לכך, אנו קובעים, כי - **על האוניברסיטה להשלים לתובע הפרשי דמי הבראה בסך 3,464 ש"ח** (בעיגול).

53. הפרש פיצויי פיטורים - גם ברכיב זה עדיפים בעניינו חישובי האוניברסיטה, שנערכו באופן יחסי [נ/3, ס' 8.5 ונספח ג', שם], לעומת חישובי התובע, שלא הביאו בחשבון את השוני בהיקף העסקתו, במהלך חודשי עבודתו השונים. על כן, אנו קובעים, כי - **על האוניברסיטה לשלם לתובע, ברכיב זה, הפרשים בסך 6,055 ש"ח**.

54. בהתחשב בחילוקי דעות של ממש בדבר תחולת ההסכם הקיבוצי על התובע, אשר הוכרעו רק בפסק-דין זה - איננו מוצאים לנכון לפסוק תשלום פיצויי הלנה על הפרשים בתשלום פיצויי הפיטורים, או סכום אחר כלשהו, מבין התשלומים שהכרנו בזכותו של התובע לקבלם.

### סיכום

55. התובע הועסק כעוזר מחקר באוניברסיטה, שלא מתקציבה הרגיל, ועל כן - חלות עליו הוראות ההסכם הקיבוצי, כאמור בנספח **ב'2** שלו.

56. בהתאם - **נדחו תביעות התובע לתשלום שעות נוספות, קופת גמל, קרן השתלמות, החזר שכר לימוד, פיצוי בגין מלחמה, הפרש ימי מילואים וחלק מהחזר עבור חניה**.

57. התקבלו תביעות התובע ברכיבים הבאים:

77,880 ש"ח;	-	הפרשי שכר, בהתאם להסכם הקיבוצי	א.
	-	הפרשי פדיון חופשה	ב.
			3,965 ש"ח;
3,464	-	הפרשי דמי הבראה	ג.
			ש"ח;
6,055	-	הפרשי פיצויי פיטורים	ד.
			ש"ח;
400	-	החזר דמי חניה לשנה האחרונה	ה.
			ש"ח.

58. הואיל והתובע לא פנה במהלך כל תקופת עבודתו אל מי מהגורמים באוניברסיטה, האמונים על תשלום השכר, בבקשה כלשהי לעדכון התשלומים שקיבל, כך שיתאימו להוראות ההסכם הקיבוצי, ותביעה זו עלתה, לראשונה, בהליך שלפנינו - ישולמו כל הסכומים המצטברים הנ"ל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, כחוק, מיום הפסקת יחסי העבודה - **10.8.08** - ועד יום התשלום המלא בפועל.

59. בהתחשב בתוצאה - כל צד ישא בהוצאותיו.

60. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה, בירושלים, תוך 30 יום מקבלת פסק-הדין.

ניתן היום, 27 ביולי 2011 (כ"ה בתמוז תשע"א), בהעדר הצדדים.

**המזכירות תמציא העתק לבאי-כח הצדדים, בדואר רשום.**

יצחק עין-גילרוני נין-נון      דלית גילה - שופטת

נציג עובדים נציג מעבידים

## Disclaimer

## הודעה

באתר זה הושקעו מאמצים רבים להעביר בדרך המהירה הנאה והטובה ביותר חומר ומידע חיוני. מדיה זו עושה שימוש באמצעים חדשניים ביותר אשר פותחו רק לאחרונה והניסיון לגביהם הוא חדש וללא רקורד רב.

על המשתמשים והגולשים לעיין במקור עצמו ולא להסתפק בחומר המופיע באתר המהווה מראה דרך וכיוון ואינו מתיימר להחליף את המקור כמו גם שאינו בא במקום יעוץ מקצועי. האתר מייעץ לכל משתמש לקבל לפני כל פעולה או החלטה יעוץ משפטי מבעל מקצוע. האתר אינו אחראי לדיוק ולכוננות החומר המופיע באתר. החומר המקורי נחשף בתהליך ההמרה לעיוותים מסויימים ועד להעלתו לאתר עלולים ליפול אי דיוקים ולכן אין האתר אחראי לשום פעולה שתעשה לאחר השימוש בו. האתר אינו אחראי לשום פרסום או לאמיתות פרטים של כל אדם, תאגיד או גוף המופיע באתר.

בעלי דין רשאים [לבקש הסרת המסמך](#) מהמאגר

יצוין כי פסקי הדין וההחלטות באתר פסק דין מפורסמים כדין ובאישור הנהלת בתי המשפט.

בעלי דין אמנם רשאים לבקש את הסרת המסמך, אולם במצב בו אין צו האוסר את הפרסום, ההחלטה להסירו נתונה לשיקול דעת המערכת.

